

Re'eh, Torah, August 23, 2025

Deuteronomy 15:1-16:17

(1) Every seventh year you shall practice remission of debts. (2) This shall be the nature of the remission: all creditors shall remit the due that they claim from their fellow [Israelites]; they shall not dun their fellow [Israelites] or kin, for the remission proclaimed is of יהוה. (3) You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kin. (4) There shall be no needy among you—since your God יהוה will bless you in the land that your God יהוה is giving you as a hereditary portion— (5) if only you heed your God יהוה and take care to keep all this Instruction that I enjoin upon you this day. (6) For your God יהוה will bless you as promised: you will extend loans to

דברים ט"ו:א'-ט"ז:י"ז

(א) מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה
שְׁמִטָּה: (ב) וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה
שְׁמוּט כָּל־בֹּעַל מַשָּׁה יָלוֹ אֲשֶׁר
יִשָּׂה בִּרְעֻהוּ לֹא־יִגָּשׁ אֶת־רְעֻהוּ
וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה:
(ג) אֶת־הַנִּכְרִי תִגָּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה
לָּךְ אֶת־אָחִיךָ תִּשְׁמֹט יִדָּךְ: (ד)
אָפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־בָּךְ אֲבִיּוֹן
כִּי־בִרְךָ יְבָרְכֶךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לָךְ נַחֲלָה
לְרִשְׁתָּהּ: (ה) רַק אִם־שָׁמוּעַ
תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם: (ו)
כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּרְכֶךָ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר־לְךָ וְהָעֵבֶט־תָּה גוֹיִם רַבִּים וְאֶתָּה
לֹא תַעֲבֹט וּמַשְׁלָתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים

many nations, but require none yourself; you will dominate many nations, but they will not dominate you. (7) If, however, there is a needy person among you, one of your kin in any of your settlements in the land that your God יהוה is giving you, do not harden your heart and shut your hand against your needy kin. (8) Rather, you must open your hand and lend whatever is sufficient to meet the need. (9) Beware lest you harbor the base thought, “The seventh year, the year of remission, is approaching,” so that you are mean and give nothing to your needy kin—who will cry out to יהוה against you, and you will incur guilt. (10) Give readily and have no regrets when you do so, for in return your God יהוה will bless you in all your efforts and in all your undertakings. (11) For there will never cease to be needy ones in your land, which is why I command you: open your hand to

וְבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ: {ס}(ז) כִּי־יְהִיָּה בָךְ
אֲבִיּוֹן מֵאַחַד אֶחָיֶךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לֹא תִאֲמָץ אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ
אֶת־יָדְךָ מֵאֶחָיֶךָ הָאֲבִיּוֹן: {ח}
כִּי־פָתַח תִּפְתָּח אֶת־יָדְךָ לּוֹ וְהָעֶבֶט
תַּעֲבִיטֵנוּ דִּי מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֹר
לּוֹ: {ט} הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן־יְהִי דְבָר
עִם־לִבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָּה
שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה
עֵינֶיךָ בְּאֶחָיֶךָ הָאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתֵּן לּוֹ
וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בָּךְ
חֲטָא: {י} נָתַתָּ תִתֵּן לּוֹ וְלֹא־יִרַע
לְבָבְךָ בְּתִתֵּתָ לּוֹ כִּי בִגְלָל | הַדָּבָר
הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ: {יא}
כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבִיּוֹן מִקְּרֵב הָאָרֶץ
עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצִוְךָ לֵאמֹר פָּתַח
תִּפְתָּח אֶת־יָדְךָ לְאֶחָיֶךָ לַעֲנִיָּה
וְלְאֲבִינָה בְּאַרְצְךָ: {יב}(יב) כִּי־יִמָּכֹר
לָךְ אֶתְּחִיךָ הָעֶבְרִי אוֹ הָעֵבֶרֶיָּה

the poor and needy kin in your land. (12) If a fellow Hebrew man—or woman—is sold to you, he shall serve you six years, and in the seventh year you shall set him free. (13) When you set him free, do not let him go empty-handed: (14) Furnish him out of the flock, threshing floor, and vat, with which your God יהוה has blessed you. (15) Bear in mind that you were slaves in the land of Egypt and your God יהוה redeemed you; therefore I enjoin this commandment upon you today. (16) But should he say to you, “I do not want to leave you”—for he loves you and your household and is happy with you— (17) you shall take an awl and put it through his ear into the door, and he shall become your slave in perpetuity. Do the same with your female slave. (18) When you do set either one free, do not feel aggrieved; for in the six years you have been given double the service

וְעַבְדְּךָ אִישׁ שָׁנִים וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית
תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמּוֹ: (יג)
וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמּוֹ לֹא
תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם: (יד) הָעֲנִיִּק תַּעֲנִיֵּק
לֹא מִצְאָנֶךָ וּמִגֶּרְנֶךָ וּמִקְבֶּךָ אֲשֶׁר
בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לּוֹ: (טו)
וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנֹכִי
מְצִוֶּה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם: (טז)
וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֶא
מֵעִמּוֹ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב
לִי עִמּוֹ: (יז) וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמְּרִיצֶה
וְנָתַתָּה בְּאָזְנוֹ וּבִדְלַת וְהָיָה לְךָ
עֶבֶד עוֹלָם וְאֵף לֹא־מָתַךְ תַּעֲשֶׂה־כֵּן:
(יח) לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשַׁלְּחֶךָ אֹתוֹ
חֲפָשִׁי מֵעִמּוֹ כִּי מִשְׁנֶה שָׂכָר
שָׂכִיר עֶבְדְּךָ אִישׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:
{פ}(יט) כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד
בְּבִקְרָךָ וּבִצְאָנֶךָ הַזָּכָר תִּקְדָּשׁ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבָכָר

of a hired worker. Moreover, your God יהוה will bless you in all you do. (19) You shall consecrate to your God יהוה all male firstlings that are born in your herd and in your flock: you must not work your firstling ox or shear your firstling sheep. (20) You and your household shall eat it annually before your God יהוה in the place that יהוה will choose. (21) But if it has a defect, lameness or blindness, any serious defect, you shall not sacrifice it to your God יהוה. (22) Eat it in your settlements, the impure among you no less than the pure, just like the gazelle and the deer. (23) Only you must not partake of its blood; you shall pour it out on the ground like water. (1) Observe the month of Abib and offer a passover sacrifice to your God יהוה, for it was in the month of Abib, at night, that your God יהוה freed you from Egypt. (2) You shall slaughter the passover sacrifice for your God יהוה, from

שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגְזַז בְּכוֹר צֹאֲנֶךָ: (כ)
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שְׁנָה
בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
אֹתָהּ וּבֵיתָךְ: (כא) וְכִי־יִהְיֶה בּוֹ
מוֹם פֶּסַח אוֹ עֹזֶר כָּל מוֹם רָע לֹא
תִזְבְּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: (כב)
בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַטֶּמֶא וְהַטָּהוֹר
יִחְדּוּ כֹצֵבִי וְכֹאֲלִי: (כג) רַק
אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ
תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם: {פ}(א) שָׁמֹר
אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וַעֲשִׂיתָ פֶסַח
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב
הוֹצִיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם
לֵילָה: (ב) וְזָבַחְתָּ פֶסַח לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שֵׁם:
(ג) לֹא־תֹאכֵל עָלָיו חֲמִץ שִׁבְעַת
יָמִים תֹּאכֵל־עָלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי
כִּי בַחֲפוּזֹן יֵצְאָתָּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם כָּל יְמֵי תְּיִיךָ: (ד)

the flock and the herd, in the place where יהוה will choose to establish the divine name. (3) You shall not eat anything leavened with it; for seven days thereafter you shall eat unleavened bread, bread of distress—for you departed from the land of Egypt hurriedly—so that you may remember the day of your departure from the land of Egypt as long as you live. (4) For seven days no leaven shall be found with you in all your territory, and none of the flesh of what you slaughter on the evening of the first day shall be left until morning. (5) You are not permitted to slaughter the passover sacrifice in any of the settlements that your God יהוה is giving you; (6) but at the place where your God יהוה will choose to establish the divine name, there alone shall you slaughter the passover sacrifice, in the evening, at sundown, the time of day when you departed from Egypt. (7) You shall cook and eat it

וְלֹא־יֵרָאֶה לָךְ שָׂאֵר בְּכָל־גְּבֻלְךָ
שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יִלֵּין מִן־הַבָּשָׂר
אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
לִבְקָר: (ה) לֹא תוּכַל לִזְבַּח
אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שַׁעְרֶיךָ
אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: (ו) כִּי
אִם־אֵל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחָר יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח
אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: (ז) וּבִשְׁלָתָּ
וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בִּבְקָר וְהִלַּכְתָּ
לֹא־הָלִיךְ: (ח) שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל
מִצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: {ס}(ט)
שִׁבְעָה שִׁבְעַת תִּסְפָּר־לָךְ מִהַחֵל
חֲרָמֶשׁ בַּקֹּמָה תַּחֲלֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה
שָׁבָעוֹת: (י) וְעָשִׂיתָ חֹג שָׁבָעוֹת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֹּת נִדְבַת יָדְךָ
אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יְבָרַךְ יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ: (יא) וְשִׂמַּחְתָּ לִּפְנֵי יִהְיֶה

at the place that your God יהוה will choose; and in the morning you may start back on your journey home. (8) After eating unleavened bread six days, you shall hold a solemn gathering for your God יהוה on the seventh day: you shall do no work. (9) You shall count off seven weeks; start to count the seven weeks when the sickle is first put to the standing grain. (10) Then you shall observe the Feast of Weeks for your God יהוה, offering your freewill contribution according as your God יהוה has blessed you. (11) You shall rejoice before your God יהוה with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite in your communities, and the stranger, the fatherless, and the widow in your midst, at the place where your God יהוה will choose to establish the divine name. (12) Bear in mind that you were slaves in Egypt, and take care to obey these laws. (13) After

אֶל־ה' אֶתֶּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ
וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר
וְהַיִּתּוֹם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשֹׁכֵן שָׁמוֹ שָׁם: (יב) וְזָכַרְתָּ
כִּי־עָבַד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמְרַתָּ
וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: {פ}(יג)
חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת יָמִים
בְּאֶסְפֹּף מִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ: (יד)
וְשִׁמְחֶתָּ בַּחֲגֹךָ אֶתֶּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ
וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיִּתּוֹם
וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: (טו)
שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲגַל לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי
יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתְךָ
וּבְכָל מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ
שִׂמְחָה: (טז) שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים | בַּשָּׁנָה
יֵרָאֶה כָּל־זָכוֹר אֶת־פָּנָי | יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בַּחֲגֹ
הַמִּצּוֹת וּבַחֲגֵי הַשְּׂבָעוֹת וּבַחֲגֵי
הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פָּנָי יְהוָה

the ingathering from your threshing floor and your vat, you shall hold the Feast of Booths for seven days.

(14) You shall rejoice in your festival, with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite, the stranger, the fatherless, and the widow in your communities. (15) You shall hold a festival for your God יהוה seven days, in the place that יהוה will choose; for your God יהוה will bless all your crops and all your undertakings, and you shall have nothing but joy. (16) Three times a year—on the Feast of Unleavened Bread, on the Feast of Weeks, and on the Feast of Booths—all your males shall appear before your God יהוה in the place that [God] will choose. They shall not appear before יהוה empty-handed, (17) but each with his own gift, according to the blessing that your God יהוה has bestowed upon you.

רִיקָם: (יז) אִישׁ כְּמִתְּנַת יָדוֹ
כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
נָתַן־לְךָ: {ס}